

"אורות הפרשה"

עלון פרשת השבוע
כיתה קטנה אבל גדולה

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת ויצא ♦ י כסלו תשע"ג ♦ עלון מספר 14

זמני השבת – שעון חורף

מוצ"ש	הד"נ	
17:14	16:01	ירושלים
17:16	16:16	תל אביב
17:17	16:16	באר שבע

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

העלון יוצא לעילוי נשמת ר' יהודה בן צבי ז"ל

"בית אלקים ושער השמים" – הרב נועם צחור

"וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ד' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויבא ויאמר מה נזר המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים". אומר האדמו"ר ה"אוהב ישראל" "וכשראה השם יתברך שיעקב הפסיק מחשבתו מהייחוד עליון מגודל צער השכינה וזרע ישראל, אז ניחם אותו והבטיחו אני אלהי אברהם אביך גו' לך אתננה. היינו כל מה שאתה שוכב ודואג עליו בודאי לך ולזרעך אתננה. אנכי עמך ושמרתך וגו'.

רוצה לומר אף בהיותם בגלות אנכי אהיה עמהם ואשמרם. והשבותיך אל האדמה. רוצה לומר אשיב את שבותם ואקבץ נדחיהם מקצה השמים עד אם גו' דברתי לך. וייקץ יעקב משנתו. רוצה לומר מבחינת השינה שהיא הסתלקות המוחין מגודל הצער כנ"ל. וחזק את עצמו ויאמר אכן יש גו' לא ידעתי. רוצה לומר שדמיתי במחשבתי שחס וחלילה השם יתברך יעזבם שם בהגלות ויהיו חלילה בהסתר פנים מהשגחתו יתברך. אך באמת עתה אני רואה שגם שכינת עוזו היא עמם בגלות ובודאי לא יסיר עין השגחתו מהם. אין זה כי אם בית אלהים. מפני שהשכינה גם כן עמהם ובודאי יזכרם לטובה ויגאלם. ואז חזר יעקב למחשבתו ודביקותו ראשונה".

בדבריו של יעקב עולה שאלה יסודית בדבר הנוכחות האלוקית בגלות. בית האלוקים ושער השמים הם הגלות עצמה, ועל כן גם בה תמצא נוכחות אלוקית. חלומו של יעקב, מהווה עבורו חידוש - פחות בתוכן ויותר בעצם ההופעה האלוקית. יעקב יוצא לגלות, ואף על פי כן שכינה לא סרה מעימו. גם המסר "כי לא אעזבך" מביא את יעקב להכרה המחודשת כי שכינה לא סרה מישראל גם בלכתם לגלות, ובכל מקום שגלו ישראל גלתה שכינה עמהם. בית אלוקים ושער השמים, מבין יעקב, הוא איננו מקום גיאוגרפי אלא מוכנות נפשית. ובכל מקום שישראל מצויים - אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים. בדברי יעקב, מושג גילוי שכינה מן המקום אל הנפש, כלומר מארץ ישראל אל עם ישראל, מושתת על היסוד בזוהר הקדוש הקובע כי 'לית אתר פנוי מיניה'. וכלשונו של הרבי מקוצק נאמר כי 'היכן מצויה שכינה? - בכל מקום שנותנים לה להיכנס'. כי מציאות ונוכחות הקב"ה אינה תלויה במקום ובזמן, אלא שכל איש ואישה כפי הכנתו לקבל את ההארה והנוכחות האלוקית, כך הוא עצמו בא לידי "בית אלקים ושער השמים".

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

הסיפור לשבת

בז' כסלו חל יום פטירתו של הרב יעקב משה חרל"פ זצ"ל, תלמידו הגדול של מרן הרב קוק זצ"ל שעמד בראש ישיבת מרכז הרב אחרי פטירתו של מרן הרב קוק זצ"ל. כל כך חביב היה הרב חרל"פ על מרן הרב קוק, עד שלפי עדותו של רבנו הרב צבי יהודה קוק זצ"ל, מילותיו האחרונות של מרן הרב קוק בזה העולם היו: "ר' יעקב משה..." [שמו הפרטי של הרב חרל"פ]. סיפר הרב נריה זצ"ל: בשעת רצון זכיתי לשמוע מפי מורי ורבי הגר"מ חרל"פ תיאור מלא של גילוי חזון שהיה עד לו (כשהיה הרב חרל"פ בשנות הארבעים לחייו, והרב קוק כבר היה רב ראשי בירושלים). וכך סיפר: כשהגיע מפולין הספר 'נפלאות הרבי' על 'החזנה מלובלין' ועל פלאי כח ראייתו, שמשום כך כינהו בשם 'החזנה', הדברים לא היו מובנים על ידי ורציתי להבין את שורש הדברים. אמרת: אעלה אל הרב קוק, ואשאל ממנו הסבר על המדרגה המופלאה הזאת של אותו צדיק. שבאתי לבית הרב מצאתיו מוטרד ומוקף אנשים בחדרו הקטן, ולא יכולתי לגשת אליו. עברתי על פניו בברכת שלום, נכנסתי לאולם הישיבה וישבתי וחיכיתי עד שיוכל לקבלני. כשנתרוקן חדרו, קם הרב וניגש אלי. קמתי כמובן לקראתו. ובטרם היה סיפק בידי לפתוח פי ולומר לו מה שאלתי ומה בקשתי, שילב הרב ידו על כתפי, והתחיל מתהלך אתי על פני האולם. הרב פתח בדיבור על מעלות הצדיקים שהתרכזו בקידוש כוחות מיוחדים שבגופם, להעלותם לדרגות גבוהות. היה מי שקידש את המוח, והיה מי שקידש את הלב, והיו גם שריכזו עיקר עבודתם בחושים יותר מוגדרים, כמו קידוש האוזניים - חוש השמיעה, וכן קידוש העיניים - חוש הראייה. וכאן הרחיב הרב את הדיבור ביותר, וסיים: וזאת היתה מדרגת 'החזנה מלובלין'. המשיך הרב נריה וסיפר, שכאשר הרב חרל"פ סיפר את הדבר, כעבור שנים, ניכר היה שעודנו נרעש מן הגילוי שהיה לפניו. הוא בא אל הרב שיסביר לו את דרגתו של 'החזנה', והנה הרב חזנה-רואה את מחשבותיו, וטרם נשאל - ענה.

(שיחות הראי"ה ע' שמז).

"פוצו מעינותיך" - מיכאל ברלוביץ בוגר הכיתה נ"י

בפרשתנו יעקב בורח אל לבן ועובד אצלו עשרים שנה. יעקב שמקבל שכר זעום, וגם זה רק אחרי שהוא מודיע ללבן ששהותו זמנית, והוא יחזור לא"י. לאחר שהקב"ה מצווה את יעקב ללכת הוא יוצא בהסתר. לבן משיג את יעקב ביום השביעי לצאתו (בראשית לא, כג-רש"י). גם אצל בנ"י היוצאים ממצרים במנטאליות של עבדים, לאחר הצלתם ע"י הקב"ה, "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", אנו מוצאים עם משועבד לעבדות ולשיעבוד. בהתעצמות האמונה בה' מוסרת עול שיעבוד מצרים מהם, והם מוכנים לשלב הבא - קבלת תורה! להיות עבדי ה'. לבן רוצה שיעקב ישאר, יעקב מביא ברכה רבה וגם השכר המשולם, איך נאמר... זול. השפעת לבן על צאצאי יעקב מסוכנת, שהרי הוא הסבא שלהם, ולכן - בפגישתם האחרונה יעקב מתעמת איתו, ובכך מסיר את עול עבדות לבן. רק לאחר מכן נאמר: "ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים" כלומר, הוא יכול להיות עבד ה' באמת. עבד ה' יכול להיות מי שהסיר את השעבוד ליצרו ולתאוותיו, וממלא את ליבו בשעבוד כולו לה' ואין בלתו.

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ב, סעיף ח'

אין חילוק בלשון האזהרה בין אם אמר להם לא לדבר על הענין שסיפר, או שהזהיר אותם שלא ייודע מהם הסיפור, בכל האופנים אסור לספר הגנות לאדם אחר. וכל שכן למי שסופר עליו הגנות. וכל ההיתר של "בפני שלושה", הוא דווקא אם השומעים היו שלושה, אבל אם שניים סיפרו בפני שניים אסור לספר הלאה.

הודעות ועדכונים

שבת פרשת ויצא - שבת ישיבה
החזרה לישיבה - יום ראשון בשעה 08:30

הורים יקרים
ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"נ קרוביכם ע"ה

שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי. האנזה נעימה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד